

det Arbejde, Sogneraadsformændene udfører, ikke betales paa den Maade, det burde betales. Man kan ikke sige: Lad de Sogneraad, som sidder i Øjeblikket, gaa, vi kan magelig faa andre, der kan udføre Arbejdet. Den Planmæssighed, der har været i Udviklingen, skyldes de nuværende Sogneraadsformænd, som er inde i de Forhold, som foreligger for Tiden, og glider vi ud i værre Forhold end dem, vi i Øjeblikket har, tror jeg, at man vilde paalægge eventuelle nye Formænd et Arbejde, de ikke vilde være i Stand til at udføre. Derfor vil man gøre klogt i at vedtage Lovforslaget, saaledes som det foreligger, og give Tilladelse til at forhøje Beløbet til Sogneraadsformændene og dertil knytte den Bestemmelse, som ogsaa findes i § 2, andet Stykke, at Statskassen yderligere skal bære en Del af den Udgift, som derved paalægges Sogneraadene. Det kan ikke nægtes, at en hel Del af de Byrder, man nu lægger paa Sogneraadene, i første Række er til Gavn for Staten, den forlanger Oplysninger og kræver Arbejde udført af Sogneraadene, der ikke i samme Grad har Interesse for Sogneraadene som for Staten.

Jeg blev noget forbavset over, at den eneste Paragraf, som det ærede Medlem, der talte for Venstre, og det ærede Medlem, Piper, der talte for det konservative Folkeparti, havde overdreven Sympati for — jeg maa maaske bruge det Udtryk, idet det ærede Medlem sagde, at han fuldt ud kunde slutte sig til den Paragraf —, samtidig af det ærede Medlem blev betegnet som ganske umulig at praktisere. Det er muligt, det ærede Medlem har Ret, jeg tør ikke paastaa, at det ikke vil blive vanskeligt, men Vanskeligheder er som bekendt til, for at man kan overvinde dem. Jeg synes alligevel, at det var noget ejendommeligt, naar den eneste Paragraf i Lovforslaget, man vilde give sin Tilslutning, var en Paragraf, som det var umuligt at praktisere, saa forekommer det mig, at hele Tilslutningen ikke er saa forfærdelig meget værd.

Endelig findes der den Paragraf, man har sat ind i Lovforslaget, at Valgret og Valgbarhed til de kommunale Raad skal kunne bibeholdes af Medlemmer, som ikke har betalt deres Skat rettidigt. Nu har der nede i det andet høje Ting været ført

en langvarig Diskussion om, hvorvidt man overhovedet var berettiget til at stryge Folk af Valglisten paa det Tidspunkt, da Valglisten blev endeligt berigtiget. Jeg vil sige for mit Vedkommende, at jeg ogsaa stiller mig ret skeptisk overfor det Spørgsmaal. Det er rigtigt nok, at man siger, at Valglisten skal være endeligt berigtigede inden 15. Februar; men lige saa rigtigt er det, at Skatten først forfalder til Udpantning midt hen i næste Kvartal. Derfor forstaar jeg ikke rigtigt, at man har juridisk Ret til at stryge et Menneske af Valglisten, selv om Skatten ikke er betalt. Man maa erindre, at Kommuneskatten betales forud, og stryger man disse Mennesker af Valglisten, fordi de ikke har betalt Skat midt i det Kvartal, hvori vi finder os, naar Forholdet er det, at Udpantningsret ikke er til Stede for hen i næste Kvartal, synes jeg ikke, det er rigtigt. Men saaledes ligger altsaa Forholdet, at en hel Del Mennesker, hvis Skat for Januar Kvartal ikke er betalt midt i Februar, stryger man ganske roligt af Valglisten, medens Valgloven siger, at de skal have betalt Skat inden den Dag, Valget finder Sted. Begge Dele kan naturligvis fortolkes, som man synes bedst men jeg tror dog, jeg tør sige, at særlig under de nuværende Forhold turde det være heldigt, at saadanne Bestemmelser om Skatter fortolkes saa liberalt som muligt. Jeg tror, det er rigtigt at lade være med at stryge nogen af Valglisten, selv om han ikke har betalt sin direkte Skat, inden Valget finder Sted. Der kan ingen Tvivl være om, det er lovmedholdeligt at lade disse Mennesker beholde deres Valgret, saa man ikke stryger dem, selv om de ikke har betalt deres Skat, uanset at man er henvist til at berigtige Valglisten i Februar.

Som sagt, jeg beklager den kølige Modtagelse, dette Lovforslag har faaet i dette høje Ting. Jeg tror, det havde været formaalstjenligt og heldigt, om man havde sluttet sig til Lovforslagets Bestemmelser i alt væsentligt og sørget for, at vi i saa stor Udstrækning som muligt beholder de Sogneraad, som nu har arbejdet med Tingene i den Tid, som er gaet. Trods de Udtalelser, der er fremkommet fra anden Side, haaber jeg i hvert Fald paa en fortsat